

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Gfv.VI.30.208/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Döme Attila a tanács elnöke
Dr. Madarász Anna előadó bíró
Dr. Farkas Antónia bíró
Dr. Simonné dr. Gombos Katalin bíró
Dr. Tibold Ágnes bíró

A felperes: név

A felperes jogi képviselője: Kocsis és Papp Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Papp Margit ügyvéd)

Az alperes: név

Az alperes jogi képviselője: Dr. Riedler Richárd Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Riedler Richárd ügyvéd)

A per tárgya: szállítmányozási szerződéssel kapcsolatos költség megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.025/2025/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Fővárosi Törvényszék 25.G.42.475/2024/4.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tények, a kereseti kérelem és az ellenkérelem

[1] Az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy az alperes megkeresése folytán a felperes acéláru továbbítása érdekében 3 db vasúttüzeti kocsit rendelt meg a perben nem álló R C H Zártkörűen Működő Részvénytársaságtól (a továbbiakban: RCH Zrt.). A felperes a

vasútintézeti kocsikat átadta, az alperes azokat kifogás nélkül átvette. A vasúti kocsik megrakodása és visszaküldése azonban elmaradt, azok Ukrajnában az alperes üzletfelének magánterületén várakoztak. Az alperes a kocsikat előbb lemondta, majd visszaküldte azokat Magyarországra. A vasúti kocsik az RCH Zrt. birtokába visszakerültek. Az elsőfokú bíróság a perben vitássá nem tett tények alapján állapította meg, hogy az RCH Zrt. a várakozási időre tekintettel 2.938.082 forintot érvényesített a felperessel szemben, amely összeget a felperes meg is fizetett.

[2] A felperes keresetében 2.938.082 forint és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[3] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első- és a másodfokú ítélet

[4] Az elsőfokú bíróság a megállapított tények alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alperes mint megbízó és a felperes mint szállítványozó között a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:63. § (1) és 6:4. § (2) bekezdése szerint ráutaló magatartással a Ptk. 6:302. §-ában nevesített szállítványozási szerződés jött létre, amelynek tartalma szerint a felperesnek 3 db vasúti kocsit kellett biztosítania az alperes részére, aki a vasúti kocsikat acéláruval megrakottan az ukrajnai Batevoból Záhonyba továbbította volna.

[5] Vizsgálta, hogy a felperes alperessel szembeni követelése (amely abból fakadt, hogy a felperessel szemben az RCH Zrt. ugyanakkora összeget érvényesített a vasúti kocsik állásidejére tekintettel) a Ptk. 6:309. és 6:287. §-a alapján alkalmazandó Ptk. 6:276. § (4) bekezdése szerinti szükséges és indokolt költségnek minősül-e. Emiatt kiemelte, hogy a Ptk. szabályai szerint a megbízó a felek erre vonatkozó külön szerződéses rendelkezése nélkül is köteles a megbízott minden szükséges és indokolt költségét megtéríteni függetlenül attól, hogy e költség összegéről a megbízónak volt-e előzetes tudomása. Megállapította, hogy az RCH Zrt. a saját szerződéses feltételeit meghatározó Kézikönyv 1.3. pont (4) és (5) bekezdései szerint jogosult volt a díj felszámítására, amely a rakodási idő kezdetétől a rakodási idő lejártát követő első tervezett kiszolgáló menet/vonat tervezett közlekedési idejéig illette meg. Megállapította továbbá, hogy a felperes által érvényesített költség a kocsik várakozására figyelemmel a szerződés teljesítése folytán felmerült szükséges és indokolt költség volt, amelynek összegét az RCH Zrt. által érvényesített összeggel egyezően fogadott el. Mindezekből arra a következtetésre jutott, hogy a felperes jogosult az RCH Zrt. által érvényesített 2.938.082 forintot indokolt és szükséges költségként követelni, ezért az alperest a kereset szerint marasztalta.

[6] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletében leszögezte, hogy az elsőfokú bíróság a Ptk. 6:63. § (1) és (2) bekezdése, valamint a 6:66. §-a megsértése nélkül helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes 2022. április 4-i ajánlatának ráutaló magatartással kifejezésre juttatott elfogadása útján a peres felek között acéláru Ukrajnából (Batevo) Magyarországra (Záhony) való visszafuvarozásának megszervezése érdekében 3 db

vasúti kocsi használatának biztosítása tárgyában a Ptk. 6:302. §-a szerint minősülő szállítmányozási szerződés jött létre. Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban is, hogy a felperes teljesítette a szerződést. A másodfokú bíróság szerint a keresetettel érvényesített költségek megítélése során az elsőfokú bíróság helyesen indult ki abból, hogy a Ptk. 6:309. és 6:287. §-a alapján alkalmazandó Ptk. 6:276. § (4) bekezdése szerint a megbízó a szállítmányozó szükséges és indokolt költségeit köteles megtéríteni, és a felperes által az RCH Zrt. részére kifizetett költséget helyesen minősítette e fogalmi körbe tartozó, az alperes által megtérítendő költségnek, ahogy azzal is egyetértett, hogy nem volt szükség e költségek jellegében és összegében való előzetes megállapodásra, mert az alperes költségviselési kötelezettsége nem a felek megállapodásából, hanem a Ptk. szabályaiból következik. Tekintettel arra, hogy addig, amíg a vasúti kocsik az alperes (illetve szerződéses partnere) birtokában voltak, azokat az üzemeltetője és tulajdonosa (az RCH Zrt.) az alperes érdekkörében álló okból nem tudta használni, ezért az állásidőre felszámított és a felperes által megfizetett díj olyan indokolt kiadásnak minősül, amelynek megtérítését az alperestől alappal követelhetette. Erre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felülvizsgálati és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[7] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a marasztalás tökeösszegének leszállítását kérte 1.746.969 forinttra.

[8] Felülvizsgálati kérelmével egyidejűleg felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is előterjesztett, amelyben állította, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 2. § (2) bekezdését, 7. § 12. pontját, 185. § (1), (3), 265. § (1), 279. § (1), 360. § (1) bekezdését, továbbá a Ptk. 6:2. § (3) bekezdését, 6:58. §-át, 6:63. § (1), (2) és (5) bekezdéseit, 6:302., 6:272. §-át.

[9] Engedélyezés iránti kérelemében első elvi jelentőségű jogkérdésként [engedélyezés iránti kérelem 7.)-13.) pont] azt vetette fel, hogy amennyiben a felek között nem jött létre megállapodás sem a szállítmányozó szállítmányozási díjában és összegében, sem a fuvarozó díjában, mint szükséges és indokolt költségek összegében, ez esetben, vagyis a lényeges feltételekben való megállapodás nélkül létrejöhet-e szállítmányozási szerződés a felek között? Illetve azt, hogy ezen egybehangzó akaratnyilvánítást pótolhatja-e a Ptk.-nak a szállítmányozási szerződésre vonatkozó bármely rendelkezése, amely ebben való megállapodás nélkül sui generis kötelemfakasztó tényállásként feljogosítja a szállítmányozót a fuvarozó bármely díjának vagy költségének a megbízóra való áthárítására azok összecszerűségében való megállapodás nélkül a Ptk. 6:2. § (3) bekezdése szerint? Állította továbbá, hogy e jogkérdéssel összefüggésben mind a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja, mind a 409. § (3) bekezdése alapján helye van a felülvizsgálat engedélyezésének. A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjával összefüggésben az alperes arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet eltér a Legfelsőbb Bíróság BH1997. 595. számon közzétett Gf.III.30.200/1995. számú határozatától. Állította, hogy – az eltérés miatt – a joggyakorlat egységének és továbbfejlesztésének biztosítása érdekében a felülvizsgálatot engedélyezni szükséges. A Pp. 409. § (3) bekezdésével kapcsolatban a Kúria Pfv.20.637/2023/9. számú határozatára hivatkozott, kiemelve belőle – többek között – azt a részt, amelyben a Kúria akként foglalt állást, hogy a Ptk. 6:63. § (1) bekezdése szerint a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre. A (2) bekezdés értelmében a szerződés létrejöttéhez a feleknek a

lényeges és a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges.

[10] Második elvi jelentőségű jogkérdésként [engedélyezés iránti kérelem 14.)-16.) pont] vetette fel, hogy az alperes mint megbízó jogszerűen hivatkozhat-e arra, hogy a szükséges és indokolt költséget megalapozó, a szállítványozó és a fuvarozó közti, a fuvareszköz továbbítására szóló szerződés nem jött létre, illetve e szerződés létrejöttét és tartalmát a szállítványozó nem bizonyította, továbbá, hogy az adott perbeli bizonyítás kiterjedhet-e erre a szerződésre, valamint, hogy mellőzheti-e a bíróság e szerződés vizsgálatát azon az alapon, hogy a fuvarozó nem áll perben, végül pedig az adott perben hozott ítélet anyagi jogereje kiterjedhet-e a perben nem álló fuvarozóra? Az alperes állítása szerint az eljáró bíróságok elvetették a felperes és az RCH Zrt. közötti fuvarozási szerződés perbeli vizsgálatára tett indítványát azon az alapon, hogy az RCH Zrt. nem áll perben. Ez az állásfoglalás ellentétes a Legfelsőbb Bíróság BH1997. 595. számon közzétett Gf.III.30.200/1995. számú határozatával, amely határozat meghozatala során az eljáró bíróságok vizsgálták a szállítványozó és a fuvarozó közötti jogviszonyt is. A jogerős határozat és a Legfelsőbb Bíróság határozata közötti eltérés alapján állította az alperes, hogy a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján a felülvizsgálat engedélyezésének van helye.

[11] Harmadik elvi jelentőségű jogkérdésként [engedélyezés iránti kérelem 17.)-19.) pont] az alperes azt jelölte meg, hogy a lehet-e szükséges és indokolt az a költség, amellyel kapcsolatban a szállítványozó megszegte a Ptk. 6:662. § (1) és a 6:275. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségét? Állította, hogy a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján a felülvizsgálat engedélyezése szükséges.

A kúria döntése és jogi indokai

[12] Elöljáróban a Kúria rögzíti, hogy a Pp. 408. § (1) bekezdése alapján nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi perben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték az ötmillió forintot nem haladja meg. A Pp. 409. § (1) bekezdése szerint, ha a felülvizsgálatnak a Pp. 408. §-a alapján nem lenne helye – ugyanakkor törvény a felülvizsgálatot más okból nem zárja ki – a felülvizsgálatot a Kúria a 409. § (2) bekezdés szerinti esetekben engedélyezheti, a (3) bekezdés szerinti esetben engedélyezi.

[13] Az adott ügyben az alperes – elsődlegesen – az öt 2.938.082 forintban marasztaló másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte. Erre tekintettel felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kellett előterjesztenie. Az alperes ezt a kötelezettségét teljesítette, engedélyezés iránti kérelme azonban a következők szerint nem megalapozott.

[14] Az alperes engedélyezés iránti kérelmében – mind a három, általa felvetett elvi jelentőségű jogkérdés kapcsán – a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontjára, mint az engedélyezést megalapozó okra hivatkozott, azt állítva, hogy az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében indokolt. Ehhez kapcsolódóan a Kúria leszögezi, hogy a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontja két fordulata [a joggyakorlat egységének biztosítása és a joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása] két különálló engedélyezési okot tartalmaz.

[15] A Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pont első fordulata alapján a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének biztosítása miatt indokolt. A Pp. 410. § (2) bekezdés *ca)* alpontja alapján – a Pp.

409. § (2) bekezdés *a)* pont első fordulatra hivatkozás esetén – felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben meg kell jelölni azokat az engedélyezést megalapozó okokat, amelyek a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében indokolják a felülvizsgálat engedélyezését. A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet által felvetett jogkérdésben a Kúria jogegységi határozatában vagy közzétett határozatában még nem foglalt állást, továbbá ezen jogkérdés megítélésében a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezzel a joggyakorlat egysége megbomlásának a veszélye áll fenn. Ha a fél erre az engedélyezési okra hivatkozik, az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket az engedélyezés iránti kérelmében egyértelműen azonosítható módon – legalább a határozatot hozó bíróság nevének és a határozat számának feltüntetésével – meg kell jelölnie {Kúria Pfv.I.20.328/2020/3.; Pfv.V.20.826/2021/2., Gfv.VI.30.286/2024/2. [23] bekezdés}.

[16] A Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pont második fordulata alapján akkor engedélyezhető a felülvizsgálat, ha egységes ugyan a joggyakorlat, de az a továbbiakban nem tartható fenn. Amennyiben a fél erre az engedélyezési okra hivatkozik, kérelmében szintén másodfokon jogerőre emelkedett döntésekre történő hivatkozással kell bemutatnia az egységes joggyakorlatot és megindokolnia, hogy az a továbbiakban miért nem tartható fenn, miért szükséges az attól eltérő gyakorlat kialakítása [Kúria Pfv.IV.20.395/2025/3.].

[17] Az alperes engedélyezés iránti kérelmében – a felvetett harmadik elvi jelentőségű jogkérdéssel összefüggésben azonban nem igazolt, nem is állított sem divergáló joggyakorlatot, sem pedig egységes, de továbbfejlesztésre szoruló joggyakorlatot. Így az alperes nem adta indokát, hogy milyen alapon tartja szükségesnek a jogegység biztosítását, és annak sem, hogy milyen alapon tartja szükségesnek a joggyakorlat továbbfejlesztését. Ezért az alperes a harmadik elvi jelentőségű jogkérdés tárgyával összefüggésben a felülvizsgálat engedélyezésének feltételeit nem teljesítette.

[18] Megjegyzi a Kúria, hogy ugyanabban a jogkérdésben a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontjának mindkét fordulatra történő hivatkozás egyébként sem alkalmas a felülvizsgálat engedélyezésének megalapozására, ugyanis nem lehet egy jogkérdés kapcsán egyszerre szétartó, illetve egységes a joggyakorlat (Kúria Pfv.VI.20.185/2024/2. Pfv.VII.20.946/2023/2.). Emiatt mind az első, mind a második alperes által felvetett jogkérdéshez fűződően az engedélyezés iránti kérelem megtagadásának van helye, hiszen az alperes e két jogkérdéshez kapcsolt magyarázatában, illetve az engedélyezés megalapozottságát alátámasztó okfejtésében nem tett különbséget e fordulatok között. Azonban e jogkérdések kapcsán hivatkozott Legfelsőbb Bírósági döntés sem képezheti a szétartó, vagy a továbbfejlesztésre szoruló joggyakorlat alapját.

[19] A Legfelsőbb Bíróság BH1997. 595. számon közzétett Gf.III.30.200/1995. számú határozatának tényállása szerint a felperes (szállítmányozó) egy olyan (a perbeli esethez hasonló állásidőből fakadó) költséget kívánt érvényesíteni az alperessel (megbízóval) szemben, amelyet vele szemben (a referencia határozat felperesével szemben), az alperes részére teljesítő fuvarozó nem érvényesített. A jelen perben azonban, ahogy azt már az elsőfokú bíróság is rögzítette, egy már vele szemben érvényesített követeléssel megegyező összeget szándékozott a felperes érvényesíteni. E tényállásbeli különbség mellett további különbséget jelent a két határozat között az is, hogy a referencia határozat szerinti esetben a felperes a közte és az alperes között fennálló szerződésből fakadóan szándékozott érvényesíteni a követelését, míg a felülvizsgált ügyben jogszabályi rendelkezésre alapozta a felperes a követelését.

[20] E különbségekre tekintettel nem vethető össze a Legfelsőbb Bíróság BH1997. 595. számon közzétett határozata és a felülvizsgálatot támadott határozat, így a felvetett első elvi

jelentőségű jogkérdéssel összefüggésben a Pp. 409. § (2) bekezdés *a*) pontja alapján nem engedélyezhető a felülvizsgálat.

[21] Szintén nem állnak fenn az engedélyezés feltételei a Pp. 409. § (3) bekezdésére alapozva, az első elvi jelentőségű jogkérdéssel összefüggésben. A Kúria Pfv.20.637/2023/9. számú határozata, amelytől a jogerős határozat az alperes állítása szerint jogkérdésben eltér, tényállása szerint az alperes küldöttgyűlésén vezető tisztségviselőjévé választotta a felperest. Ugyanezen a küldöttgyűlésen meghozott határozat szerint a felperes díjazását külön jogviszony, megbízási szerződés vagy munkaszerződés keretei között kívánták rendezni. E rendezés azonban nem történt meg, és a felperes sem tudta bizonyítani, hogy a vezetői tisztség ellátására, a tisztségre történő megválasztáson túl, bármilyen tartalmú jogviszony létrejött volna közte és az alperes között. Erre alapítva a Kúria elutasította az alperes díj fizetésére kötelezését kérő keresetet.

[22] Lényeges különbség tehát a Kúria határozatában rögzített eset és a perbeli között, hogy míg a Kúria határozatában szereplő ügyben nem jött létre az a szerződés, amely alapján a felperes díjat követelt, addig az adott ügyben alperesi vitatás hiányában megállapította az elsőfokú bíróság, hogy létrejött a szállítmányozási szerződés. Az ekként össze nem vethető ügyekre tekintettel pedig az sem állapítható meg, hogy a jogerős határozat eltért volna jogkérdésben a felhívott kúriai döntéstől.

[23] Nem teljesültek tehát az első elvi jelentőségű jogkérdés kapcsán az engedélyezés feltételei a Pp. 409. § (3) bekezdésébe foglalt engedélyezési okra tekintettel sem, így az alperes e hivatkozása alapján sem volt mód a felülvizsgálat engedélyezésére.

[24] Az alperes a második elvi jelentőségű jogkérdés kapcsán szintén a Pp. 409. § (2) bekezdés *a*) pontját jelölte meg, mint a felülvizsgálat megengedhetőségének okát, és e körben is a Legfelsőbb Bíróság BH1997. 595. számon közzétett határozatára hivatkozott. Állítása szerint elengedhetetlen feltétel lett volna a fuvarozó és a szállítmányozó közötti jogviszony fennálltának és tartalmának vizsgálata, míg a perbeli esetben éppen ezzel ellentétesen foglalt állást a másodfokú bíróság.

[25] Az alperes e hivatkozásával összefüggésben a Kúria hangsúlyozza a felhívott határozat és a felülvizsgálattal támadott határozat különbözőségeit. A referencia határozatban egy olyan költséget szándékozott érvényesíteni a felperes, aminek vele szemben nem szereztek érvényt. A referencia határozatban a fuvarozó mint beavatkozó perben állt, így nem volt perjogi akadálya annak, hogy az ott eljáró bíróság a szállítmányozó és a fuvarozó közötti jogviszonyt is az eljárás tárgyává tegye. A referencia határozatban a felperes igényét a közte és az alperes között fennálló szerződéses rendelkezés alapján kívánta érvényesíteni. Mindezekkel ellentétben a felülvizsgálattal érintett ügyben a felperes egy már vele szemben eredményesen érvényesített követelésből származó igényt érvényesített az alperessel szemben. Ennek a költségérvényesítésnek a jogalapját és megtörténtét az alperes nem tette vitássá az elsőfokú eljárásban. A perbeli esetben a felperes igénye nem szerződéses rendelkezésből fakadt, hanem jogszabályi alapja volt, illetve a fuvarozó sem volt fél az eljárás során. E jelentős eltérésekre tekintettel nem lehetett tehát összevetni a vitatott kérdésben a hivatkozott határozatot és jogerős határozatot. Így nem álltak fenn az engedélyezés feltételei a felvetett második elvi jelentőségű jogkérdés kapcsán sem.

[26] Mindezekre figyelemmel a Pp. 409. § (2) bekezdés *a*) pontja és (3) bekezdése alapján sem állnak fenn a felülvizsgálat engedélyezésének jogszabályi feltételei, ezért azt a Kúria a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

[27] A Kúria a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemről a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[28] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d*) pontja zárja ki.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[29] 2016. évi CXXX. törvény 409. § (2) bekezdés *a*) pont, 409. § (3) bekezdés, 411 § (1) bekezdés

A döntés elvi tartalma

[30] A felülvizsgálatot meg kell tagadni, ha a fél kérelme nem tesz eleget a tartalmi követelményeknek.

Budapest, 2025. október 1.

Dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke Dr. Madarász Anna s.k. előadó bíró Dr. Farkas Antónia s.k. bíró Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. bíró Dr. Tibold Ágnes s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő